

като нахраниѣ всички, които ядатъ много, слѣдѣ като вие се нахраниѣ, на вашия Учителъ ще дадете по възможность най-малкото, туй, което никой не взима. Защо му е тази изобилна храна? Той нека живѣе като Учителъ! — безъ хлѣбъ. Пъкъ и защо му е шапка? Той може и безъ шапка да живѣе, и безъ обуца меже да ходи. Та нима като му дадете обуца, ще го обичате повече? Не, азъ не съмъ отъ тѣзи, които си правятъ илюзии отъ това. Но азъ не искамъ да бѣда съблазънъ никому. А сега, кой какъ влѣзе въ моята стая, погледне натукъ-натамъ. Казвамъ: всичко това не е мое, азъ съмъ намислилъ да го върна. Всичко е подарѣкъ дадено, азъ го пазя, чуждо е, а чужди нѣща азъ не раздавамъ. Само Господъ може да раздава всичко. Питатъ ме: Ами ти какво правишъ? — Азъ гледамъ, какво прави Господъ и се уча отъ Него. Бихъ желалъ всички вие да се учите да постѣпвате, както Богъ постѣпва. Това е благодѣтелство, това е жестъ на душата! Бждете смѣли, смѣли! Казватъ ми нѣкой: тази сестра много си окичила кѣщата. Казвамъ: тази сестра не мисли право. Тя физически си е окичила кѣщата, но духовно не я окичила. На това не обръщайтѣ внимание. Бждете благодарни на малкото! Ако те поканятъ, благодари! Ако те поканятъ да седнешъ на земята пакъ благодари! Ако ти дадатъ столъ, пакъ благодари! Доблестъ се иска отъ човѣка! Въ всички хора забѣлѣзвамъ изопачаване на мислитѣ. Въ насъ има само една мисль, нѣма и онде и овде.“ Съ пари нито въ джендема, нито въ рай отиваме. Ние не вѣрваме въ тази максима, която казва Славейковъ: „Парице, парице, всесилна ца-